

Apmēslējēma pri Skouda jūras

Vēn šnar ēr nerimst sēdabra bangelēs,
Nes viejē ganītēis i papēivēs kelās.
Pakēlēs i dongo čiolb pēlks cīrulielis,
Ēr krīkštāu burelie nerēmstontēs pīlēs.

Če daug kas prisied pakrontie kvietkoutuo
Iš ēlgesē meilēs, nuors būto vējouta.
Išsaka tuoks jurā, kas pēkta ar gunda,
Mēguists ēr sušalēs iš rīta benobund.

Daugībē puorieliu ši jūra sujungē,
Kol aušras auksēnēs saulelē išmauda.
Ēr debesis slepas giedingā nuraudē,
Vēns kēta alksnīnuos nedrousē kol gauda.

Šēp kuožnos če atēin, suradēs mēnotē,
Pabiegēs nu triukšma, numū suērotēs.
Paousta kvietkelē, gēismelēs paklausa
Ēr smagos važiou viel i Louba a Skliaustē.

Ak jūra, to jūra, bangeliem apslēnkos,
Kāp kuožnos žmuogielis pri tavēs īr linkēs.
Nerēk ane Klaipiedas a dongaus Muolietu,
Pri Skouda če jūras atrondam sau vēitas.

Sapnoujēs mon jūra ta mūsa gražuolē,
Patiū sumēslinta žmuonieliu darbštuoliu.
Netrūkst juk skoudēškems nē nuora, nē laika,
Kū besugalvuotom, līg plūgās suraika.

Ēr daug tēp šēs miests līg unt meiliems rūgst,
Kas stēngas ēr dērb, tuo ēr kaukā pamēlst.
Žalioujontēs gatvēs, kvietkelēs poikoujēs,
Jaunēms kāp balondē skverelie borkoujēs.

Skaitā „Mūsa žuodi“ ēr akis nušvint, –
Kēik daug vēskū rundi, lēg pēntē pripēnta.
Ēr skaita anou kuožnos, net mažē vaikelē,
Ronkelies laika lēg saulē iškielē.

Diekuojem redaktoriou: metu uns žmuogos,
Pu anou skoudēškē atruoda lēg pu sruoga.

Žemaitiu uns kalba vės kielė i švėisa,
Kovuotuos ož žmuogo, ož laimė ėr tėisa.

Viliuo tēp kėkvėina biblioteka Skouda,
Naujesnė knīgelė ėe gaudīt išgauda.
Kuožna ragėn skaitītė, svajuotė ė kortė,
Užėitė ėr pabūtė juk daugeliou verta.

Kāp sesė vės sokas Staselė maluonė,
Be gala pruotings ėr dėrektorios Juonis.
Ėr ku nepadara, net šėrdės plasnuo,
Atruoda, ka lazdeliem užbortuom pamuo.

Kors ontra kningelė kurības žad leistė,
Rajuona negalems ėr žonda nukaist.
Ėe kuožna pažīst, kas skaita ėr raša,
Kurība lėg bėtės surunkliuo pu laša.

Žvalgaus viel pri jūras. Laivielis va sopas,
Iš dėdėlės meilės jau artėnas lūpas
O vakars tuoks vėsos žvaigždeliems nušvint.

Kāp meilės ėr darbštės tuos mūsa žemaitokės
Net glaunos bernielis pasijunt sutrėkės.
Anuos tvarka ūki. Tris kertės prilaika,
Tēp kartās iš varga numėršt be laika.

Te vėsuo žemeliė tēp žmuonės gīven
Nelėitomės skausmos šiorpos bin ladenu.
Galvuojau pri jūras gėlė susikrimitės,
Nuoriedams skoudėškiu geroma pasėsėmtė.

Ėr apjem linksmoms, kad net lėngvī ont dūšės,
Atruod, kad dainioutom varėnės tuos pošės.
Ėk, gimtuojė Skouda jau nieks nomainīto,
Į svetėma žuolėlė, nuors aukso ėr līto.